

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază
Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiunÎnalta vizită
la București.

III.

Românii și tripla alianță.

Am arătat pe scurt grupările și tendințele politice din Peninsula Balcanică. Evident, că monarhia noastră a pierdut mult din terenul ce-l avea altădată, evident că în aceeași măsură Rusia a câștigat teren, evident, în sfârșit, că numai România putea să restabilească echilibrul care s'a sdruncinat în această mult agitată parte a continentului prin repede deplasare de forțe ce s'a întâmplat în ultimele timpuri.

Are România vre-un interes să se asocieze politice de pace a triplei alianțe? Negreșit că da. Stat încă la începutul dezvoltării sale, România trebuie să-și conserve din capul locului independența la care a ajuns cu atâtea jertfe.

Mulți politicieni vorbeau într-o vreme de neutralitatea României; astăzi însă vorbesc tot mai puțin. Situațiunea sa geografică și interesele mari la încrucișarea cărora se află așezată, nu permit României o poziție neutrală analogă celei a Belgiei sau Elveției. Neutralitatea României e un vis, — un vis frumos într-adevăr, dar un vis. Politica utopiștilor poate să fie generoasă, ea însă nu e nici-odată recomandabilă. Cercurile politice din București știu bine și Regele Carol mai bine decât toți că România nu se poate lăsa surprinsă de evenimente, în momentul când cu voia sau fără voia ei, va fi atrasă și ea în vîrtejul din care va trebui să ese schimbări însemnate în actuala configurațiune a statelor europene.

Cine, din acest punct de vedere, ofere României mai multe garanții? De sigur puterile centrale, tripla alianță a păcii. Rusia nu poate să-și inspire destulă încredere. Din istorie se vede că ea totdeauna a ținut la alipirea principatelor române dela gurile Dunării. Pe lângă aceasta, atitudinea Rusiei în urma războiului din 1877—78, — la care armata română a avut o parte atât de frumoasă și atât de hotărîtoare de soarta războiului, — e recentă în mintea tuturor. Cine poate într-adevăr să uite, în România, că națiunea română a sacrificat zece mii de soldați, pentru-ca, după victorie, să-și răpească cele trei județe frumoase ale Basarabiei (Cahulul, Belgradul și Ismailul) și să-și dea în schimb terenurile mlăștinoase ale Dobrogei?

Hotărît lucru, România nu poate avea încredere pe viitor în Rusia; ea trebuie să încline spre politica triplei alianțe. Dar în afară de această considerație nu trebuie să uităm, că în giurul regatului român, acest simbul al neamului nostru constituit în stat independent, locuiesc milioane de Români supuși altor domni, și că din acest punct de vedere România are un rol și o chemare; ea trebuie să procedeze cu multă băgare de seamă, pentru-ca nu cumva totul să se compromită. În această privință aceleași datorii le avem și noi, Românii subjugăți, de oare-ce înălțarea și propășirea României trebuie să ne fie tuturor mângâierea cea mai dulce, speranța cea mai mare și idealul cel mai sfânt.

Dar dacă România e atrasă spre tripla alianță de toate interesele sale bine înțelese, urmează oare că tripla alianță, și mai în special monarhia noastră, nu are nici un interes de România? Nici-decum! Din contră, tripla alianță și în special Austro-Ungaria, are un interes cel puțin tot atât de mare de alianța regatului român. Când organul contelui Goluchovski s'a exprimat zicînd, că „egoismul sănătos” poartă pe Austro-Ungaria la o alianță

cu România, n'a spus o simplă vorbă deșăartă, ci un mare adevăr. Deasemenea un mare adevăr exprimă și „Dresdener Nachrichten”, când, după-ce aruncă o privire asupra stărilor din Orient, din incidentul visitei Monarhului nostru în România, adaugă: „O mai strînsă legătură a României cu Austro-Ungaria devenise pentru statul din urmă o reală necesitate politică”.

Căci se ne dăm puțin seama de lucruri.

Evident, că cele două mari sfere de interese pe care chestiunea orientală le pune față în față sînt interesele Austro-Ungariei de o parte și cele ale Rusiei de alta. Germania și Italia sînt numai în mod indirect interesate, ca și Franța.

N'avem, în acest studiu obiectiv, să aducem acuzațiuni pasionate și neîtemeiate nimărui, deci nici Maghiarilor, respective nici guvernului din Budapesta. Cu siguranță însă politica provocatoare a acestui guvern, a contribuit mult, ca să înstrăineze monarhiei noastre simpatia popoarelor din Orient. *Deutsches Volksblatt* are foarte mare dreptate, când, vorbind despre eventuala alianță a statelor balcanice, sub protectoratul Rusiei, se exprimă zicînd: „Pentru noi cei din Austria, afacerea aceasta nu e de loc plăcută. Pe lângă Turci, popoarele acestea nu ursc pe nimeni atât de mult, nici chiar pe Țigani ori pe Jidani, ca pe Maghiari. Ura aceasta e elementul care leagă popoarele balcanice în direcția spre Nord, după-cum ura contra Turcilor le leagă spre Sud. Se înțelege dela sine, că popoarele balcanice transportă această ură contra Maghiarilor și asupra tuturor acelor cari sînt aliați cu Maghiarii, deci și asupra Austriacilor, mai ales că Maghiarii cîntă pe struna primă în monarhie”.

Ori-cine ar fi de vină, — și noi credem în toată buna credință, că Maghiarii sînt în primul loc, — politica noastră externă a suferit în Balcani un eșec, cu însemnate consecvențe economice și militare. În vremuri de pace Austro-Ungaria nu mai poate conta pe un deșeu sigur pentru produsele sale; în vremuri de război ea nu mai poate conta pe amici, ci trebuie să se aștepte numai la inamici în popoarele ce populează peninsula. Și dacă această situație nu e plăcută în vremuri liniștite, ea poate deveni periculoasă în cel mai înalt grad în vremuri de restriște.

Impregiurările au făcut pe România arbitru situațiunii în afacerile din Balcani și în marile interese legate de aceste afaceri. Ce ar fi, dacă și România ar urma exemplul statelor balcanice? Interesele Austro-Ungariei în această parte a Europei ar fi cu deservire compromise. Ear în cazul unui război, ea ar fi amenințată la ea acasă, de oare-ce s'ar găsi între două focuri ce nu-s de disprețuit. Să mai adăugăm nemulțumirea popoarelor din monarhie, tendințele deosebite ce s'au format, ca o urmare a politice de prigonire și de suprimare la care au fost supuse, lipsa de entuziasm cu care ar lupta soldații acestor popoare la ideea numai, că lăsînd armele și reintorcîndu-se la căminurile lor, ei ar fi niște cetățeni prigonți, ba încă cu atât mai prigonți cu cât, eșind mai victorioși din luptă, își vor fi făcut mai puternici și mai cîtezători stăpînitorii și prigonitorii interni...

Soarta unui război în asemenea condițiuni ar fi de mai înainte lesne de prevăzut; — și înainte de a trece mai departe în aprecierile noastre constatăm încă odată adevărul că monarhia noastră are un interes mai mare decât România chiar, de a se asigura de amicitia și alianța acestui stat.

Sibiu, 31 Aug. 1896.

Conferența ministrilor sub președintele M. Sale. Cu câteva zile mai înainte deja se anunța, că imediat după plecarea părechii imperiale rusești se va ține o conferență între miniștrii comuni și miniștrii din ambele jumătăți ale monarhiei. Și într-adevăr Țarul plecase din Viena, Sâmbătă, la 11 ore înainte de amiază și anunțul consiliu de miniștri s'a ținut în aceeași zi, după amiază, între orele 1 și 3 1/2.

Budap. Correspondenz a primit următoarea telegramă despre consfătuirea aceasta: „La conferența de astăzi, care s'a ținut sub președinția M. Sale și a durat 2 ore și jumătate, au luat parte cei trei miniștri comuni, trei miniștri austriaci și trei ungari. Obiectul chibzuirilor a fost mai multe chestiuni ce privesc ambele state ale monarhiei”.

Atâtă oficiosul din Budapesta, ear' foaia de Sâmbătă seara a lui *N. Fr. Presse* scrie: „Consiliul de miniștri va fi avînd în prima linie să aducă hotărîre definitivă asupra chestiunii, dacă propunerile privitoare la renouirea pactului economic pot fi așternute în cele două parlamente încă în sesiunea de toamnă a lor. Pentru cazul foarte probabil, că răspunsul ar eși negativ, va fi avînd să pună la cale unitatea de vederi despre dispozițiunile provisorii deluat privitor la convenția comercială-vamală și cota. Fără un asemenea provisoriu convenția comercială-vamală ar trebui abzișă la sfîrșitul anului curent și aceasta este o eventualitate, pe care tustrele guvernele, adică: cel austriac, cel ungari și cel comun de sigur ar dori să fie încungiuată”.

Semnificație pentru obiectul chibzuirilor este impregiurarea ungari de comerț și agricultură. Daranyi și Dániel, au părăsit Viena Sâmbătă înainte de amiază, deci n'au luat parte la sfat, pe când ministrul hongarez Fejérváry a fost unul din cei trei poștiți la conferență.

O fi în legătură cu cele hotărîte între Monarhul nostru și Țarul?

Chestiunea română
— în Roma.

Joia trecută, la 27 August, în ziua când „*Astra*”, focalul nostru comun de cultură și literatură, își inaugura în Lugo-ji între aplauzele alor mii de Români adunați din toate părțile, lupta solidară a tuturor Românilor pentru apărarea culturii naționale periclitată, în aceeași zi mar ată, la Roma, urbea eternă și isvorul neamului nostru, între asemenea aplauze entusiaste, s'a ținut o conferență asupra „*chestiunii naționale a Românilor din Transilvania și Ungaria*”.

Ce frumoasă coincidență!

Atunci când noi, acasă, dîndu-ne mîna de frați, proclamăm solidaritatea în lupta comună pentru cultura noastră națională, și admirăm prestațiunile frumoase ale corurilor noastre țerănești, drept dovadă a vitalității noastre nestinse, și când la lumina unui foc purpuriu, cu capetele descoperite și cu inimile înălțate, ascultăm imnul deșteptării noastre, tocmai atunci, în mama Romă, înaintea unei întruniri de frați, prin cuvintele elocvente și inspirate ale unui frate este descrisă istoria suferințelor noastre, este depinsă icoana tristă a stărilor, în care ne găsim.

Luînd știre despre acest fapt, sentimente înalte ne cuprind inima, cugete mari ne pîtrund mințile, și de aceea nici timp, nici voce, nu avem să ascultăm acum, sau să reflectăm măcar, la murdarele injurături, aruncate cu atîta dispreț de sine însuși, de cel-ce întru atîta a decăzut...

Anunțarea conferenței.

Încă la 24 August, ziarul *Fanfulla* din Roma anunța, că di *Roberto Fava*, corespondentul ziarelor italiene la București, directorul *Messagerului Național*, cunoscut publicului nostru mai ales de pe timpul procesului *Mehorandului* — va ține la 27 August n. o conferență, în sala cea mare a „Asociațiunii

presei” din Roma asupra temei: „*Chestiunea națională română în Transilvania și Ungaria*”.

Știrea a făcut cea mai bună impresiune în toate părțile. Mai toate ziarele din Italia anunțau această conferență.

Ținerea conferenței.

După-cum ni-se scrie din Roma conferența s'a și ținut, în ziua prefîptă, la 5 ore d. a. înaintea unui număr public de inteligenți, ziariști, scriitori, artiști, deputați. Conferențiarul a vorbit cu un deosebit succes, a fost viu aclamat și aplaudat de repetite-ori. La sfîrșit a fost felicitat de către cei mai distinși bărbați, cari au fost de față. Conferența a dat ansă la o adevărată manifestațiune în favorul Românilor, și a ideilor susținute de conferențiar.

Presa italiană despre conferență.

Deodată cu raportul din Roma primim mai multe ziare apărute Joi seara, cari aduc imediat după conferență rapoarte despre decursul ei.

Astfel *Il Tempo* publică un raport, lung ca de 3 coloane de ale *Tribunei*. Asemenea rapoarte, mai scurte, publică și: *Fanfulla*, *Roma*, *Don Chiscotte* și *La Voce della Verità*, organul Vaticanului (în numărul de Vineri dimineața).

Avem promisiunea corespondentului nostru, că ne va trimite întreg textul conferenței. Până atunci dăm după *Il Tempo* următoarele:

Rîsumatul conferenței.

Conferențiarul începe cu expunerea multor demonstrațiuni de simpatie, pe cari Italianii le-au arătat „valorosilor descendenți ai colonilor lui Traian, cari așezați la începutul și de continuă luptă, pentru cultura și civilizația latină”.

Arată apoi cu date statistice numărul populațiunilor din Ungaria și poziția etnografică și geografică a Românilor și expune starea chestiunii în conflictul ce există între Maghiari și celelalte naționalități, expunînd pretenșiunile Românilor.

Arată șirul de revoluțiuni, prin care a izbucnit poporul tiranizat în decursul veacurilor și zădărnicia eforturilor de a maghiarisa pe Români. Descrie seria de persecuțiuni mai nouă, până în proximile zile și constată, că starea noastră a devenit insuportabilă, că păharul suferințelor ni-s'a umplut.

„Și totuși — zice conferențiarul — pe lângă toate prigonirile, Maghiarii sînt constrinși să recunoască, că au fost învinși în încercarea lor de desnaționalizare. Ei și-au împriăștat atâtea forțe folositoare, au comis atâtea crime și delictate, au aprins în patria lor un foc nestins de discordie și ură, au provocat asupra lor toată antipatia lumii culte, pentru a vedea în sfîrșit, că prada așa de mult dorită le scapă din mîni, — pe când cu altă procedură li-ar fi fost așa de ușor să facă din Ungaria patria fericită și iubită de atâtea naționalități”.

Pentru a-și câștiga încăta simpatia, Maghiarii au înscenat milleniul. Dar' acesta a provocat proteste din toate părțile.

„O stranie ironie — zice di Fava — a voit ca conferența păcii să se țină în acest an la Budapesta, capitala unui stat în care războiul e în permanență între cei șapte milioane de opresori și nouă milioane de oprimați”. Deputații italieni, cari vor merge, cu bun gînd, la conferența păcii se vor convinge ușor, despre cele expuse.

Ei vor întîmpina un straniu contrast.

Vor vedea că tot jocul splendid al sceneriilor e făcut numai pentru a ascunde miseria morală și materială „a unei națiuni, care se sinucide, pentru a-și arunca toată averea în gura blăstematului geniu al maghiarizării”.

Când muzicile țigănești îi vor înveseli între păhare de vin, și în urechi le vor răsună strigătelele „*Al-jen*”, atunci, dacă vor asculta vor auzi, ca din depărtare, vaicetele desparate ale celor miseri, strigătele de blăstăm ale naționalităților apăsate, echourile vandalismelor dela Turda, Orad-a-mare etc... și gem etele orfanilor și văduvelor din *Mehadica*, unde sângele vărsat de gendarmi se vede încă prin țărîna pămîntului...

În sfîrșit conferențiarul expune cum Români din regatul liber iau parte la lupta fraților lor, și cum *Italianii* au datorie de a ajuta și încuraja și ei pe frații de origine latină, a căror luptă nu e irredentistă, ci e luptă, pe moarte ori pe viață, a civilizației latine în Orient.

Semne de împăcare.

Nou proces de agitație.

Ținîrul Aurel Cîto condamnat!

— Raport special. —

Alba-Iulia, 28 Aug. 1896.

Astăzi s'a pertractat la tribunalul de aici un nou proces de „agitație”, unul din cele mai revoltătoare procese, ce s'au ținut cîndva la judecătoriile ungurești. Modul cum s'a înscenat și pertractat acest proces, acusa, fasiunile martorilor, totul tras de pîr și forțat, ne arată, cum tribunalele ungurești și-au luat misiunea de a lovi, a brusca, a intimida și chiar a nimici pe inteligența poporului român: o terorizare în numele justiției, în numele legilor.

Jertfa cea mai nouă a acestei justiții millenare este ținîrul și inteligențului student în drept, *Aurel Cîto* din Blaj, fiul regretatului avocat Ludovic Cîto, fost membru al comitetului partidului național. El a fost lovit cu o pedeapsă, care a pus în umire pe toți și care are scopul vîdit de a nimici toată cariera numitului ținîr.

Acusa.

Pertractarea s'a început după 9 ore. baly, juri: Guardazoni și Daniel, procuror: Csiky, un Italian și doi Armeni, toți românofagi. Apărarea o susține dl avocat — martir Rubin Pația.

În actul de acuză se susține, că în 28 Iunie 1895, avînd abiturienții gimnasiului din Blaj o convenire de adio, în hotelul „Universa”, s'a cîntat cîntecele „agitatorice” „Deșteaptă-te Române”, „Doina lui Lucaciu” etc. și fiind aici și acusatul, la sosirea dlui profesor *Precup*, care a venit în mijlocul studenților, el l-a salutat cu o vorbire, în care se cuprind și pasage agitatorice și periculoase pentru stat.

Eată pasagiul acesta „periculos”:

„Nu vă temeți, amicilor, va sosi acuși timpul, de vor veni frații noștri din România și atunci vom arăta noi Maghiarilor, cine sîntem noi! — după care apoi societatea ar fi strigat „să trăiască” România și poporul ei.

Ascultarea acusatului.

Acusatul, fiind întrebat ungurește, declară că vrea să vorbească numai în românește, de o parte fiindcă nu știe tocmai bine ungurește...

Președintele ia la protocol, că acusatul, ca ascultător la universitatea maghiară, nu știe ungurește!!

Acusatul: mai cu seamă însă voește să vorbească și să se apere în limba sa, fiindcă legea îi dă drept la aceasta...

Președintele intrerupe: „*afflê törvény nincs*”, o astfel de lege nu există.

După încercări zădărnice din partea tribunalului de a-l îndupleca pe acusat să vorbească ungurește, președintele pune întrebările și neînd tîlmăciui, p r o c u r o r u l însuși a luat rolul de tîlmăciui, de sigur și aceasta o procedură nouă, millenară.

Acusatul arată, că nu este adeărat, că ar fi zis pasagiul înriminat și spune, că a vorbit despre creșterea modernă, națională și că avem lipsă de caractere firme, căci numai aceste pot face acțiune mare.

Martorii.

La ascultarea și din fasiunile martorilor se vede mai bine, cum întreg procesul a fost forțat și pus la cale, numai ca să poată lovi în acusat. În decursul investigațiunii au fost ascultați toți studenții, cari au fost de față în seara aceea, dar' la pertractare n'au fost admiși, pe cîvînt, că sînt prieteni de ai acusatului, în-ă din cauză, că s'au vădîr, arătînd, că

S c h i m b.		
Londra	8 luni	—
"	cek	—
Berlin	3 luni	—
"	cek	—
Paris	8 luni	—
"	cek	—
Viena		—
"		—
Agio		—

Pentru redacție și editură responsabil: **Andrei Balet.**
 Proprietar: Pentru **"Tipografia"**, societate pe
 acțiuni: **V. H. Drăsanand.**

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

aa apărut tocmă și se află de vânzare în
biblioteca „Tipografia“, societate pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC
IN
ECONOMIA RURALĂ
compus de

cel 12 preoți intermitenți în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILEde
Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni
în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERIIDE
EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Această carte a fost recomandată de
cătră Exc. Sa Metropolitul Victor Mi-
hăil de Apșa printr'un circular special.

Szárn 2841/1896.

[2003] 2-2

Pályázati hirdetés.

Lámkerék község nyugdíjazás folytán
üresedésbe jött jegyző állásra ezennel pá-
lyázatot nyitok.

Javadalmazás:

1. évi fizetés 400 forint;
2. természetbeni lakás a község házában;
3. irodai, fűtési és világítási átalány 118 forint;
4. a magánmunkálatokért szabályrende-
letileg megállapított díjak.

A jegyző az állami anyakönyvezetői teen-
dőkét is tartozik ellátni, mely ezimen 100 forintnyi
tiszteltetdíj van engedélyezve.

Pályázni óhajtok felhívatom, hogy az
1883. évi I. t.-cz. 6. §-a értelmében felszerelt
folyamodványait **folyó évi szeptember**
hó 10-éig alólirothoz nyújtsák be.

Szászsebes, 1896. évi augusztus 23-án.

A járási főszolgabíró:

Dörr Albert.

Sensation! Fără concurență!
NICI UN GUMMI PARISIAN

sau altfel de specialități

nu mai sînt de lipsă!

În toate statele civilizate e protegiat prin
lege, recomandat de medici, perfect sigur
și nestrăicios [1967] 2-10

numai procurare simplă.

Agentura generală dela

Ursprung & Comp.,
Viena, IX., Müllnergasse nr. 8.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu
se află de vânzare, cu prețul de 20 cr. broșura:

Die rechtliche Grundlage des Dualismus

Basa de drept a dualismului

de

Dr. N. D. cavalier de Preda.

Broșura aceasta, scrisă nemțește și apă-
rută în Viena, este dedicată energicului

Dr. Carol Lueger.**Hotel Frank, Sighisoara.**

Subscrisul aduc prin aceasta la cunoștința publicului călător, că 'mi-am
deschis nou ziditul hotel, cafenea, precum și restaurațiune cu grădina
de vară, cu pavilion, elegant arangiate și corăspunzătoare gus-
tului de acum.

Pentru beuturi și mâncări bune, precum și pentru serviciu solid
mă voui îngrijii cât se poate mai bine.

Omnibusuri proprii și birjari stau la dispoziție la fiecare tren.

Cu profundă stimă

Carol Frank,
proprietar.

[1995] 2-5

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință
să cunoască **legea** numită **veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar
de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare
poporală a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg
despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe
alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus
această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împartășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cum-
pera dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI ȘI BROȘURI

Placate

Comande din afară

se efectuează repede.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulari și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI“ ȘI A „FOII POPORULUI“

Diferite cărți științifice și literare

Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.